

ВСЕСМІХ

УКРАЇНСЬКИЙ ГУМОРИСТИЧНИЙ

ЖУРНАЛ

Листопад - 1991 - November № 3

\$ 2.50

Все ще стоять... Боятся, щоб не воскрес.

...ВСЕ ПРАВИЛЬНО, обкладинки двох попередніх чисел журналу нам також не подобались. Ми шукали... А він з'явився сам. Подзвонив із Віндзору, і ми відразу здогадалися по чистій українській мові, що це своя людина. Так, то був Іван Яців - дизайнер-проектар, графік, скульптор, карикатурист, який все життя малює пізнавальні знаки та гроші і за це вже отримав своє... п'ять нагород канадського уряду за проекти монет. Іван Яців скромно запропонував нам лише ОБКЛАДИНКУ ДЛЯ "ВСЕСМІХУ", яку ви маєте нагоду бачити у цьому числі журналу. Однак ми підозрівали, що він ще щось має за собою, тому на дальші допити поїхали аж до Віндзору. Перше, що кинулось ввічі у цьому маленькому чистому містечку - це офіційний герб Віндзору роботи Івана Яціва, а також офіційна емблема 100-річчя цього міста - також руки нашого земляка. Під тиском подвійної кави Іван Яців зізнався, що має

багато готових малюнків, а ще більше ідей. В доказ його таланту деякі з цих малюнків ми вміщуємо на сторінці 5. Щиро дякуємо Іванові Яціву за обкладинку. Завдяки йому "Всесміх" придбав тепер своє зовнішнє обличчя! Запрошуємо Вас на стор. 5 на вернісаж І. Яціва (на жаль, кави й солодкого не буде).

САМОЗВАНЦІВ НАМ НЕ ТРЕБА - ОТАМАНОМ БУДУ Я

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ ДО РУХУ

Шановний пане Рух! Пише до тебе пенсіонер і повноправний член діяспори, бо вплачую вкладку до чотирьох організацій і підтримую всі українські церкви.

Відколи ти зачав змагатися за самостійну Україну, то я купую всі щоденні газети і слідкую за кожним твоїм рухом. І знаєш чому? Тому що ми перебули вже майже півстоліття на чужині, і зберегли тут все, що потрібне для самостійної України. Чекаємо лише на те, щоб вона вибухнула. Але самостійної, соборної і незалежної як не було, так і нема.

А апелюю я саме до тебе, а не до жодної іншої із мільйона і ще трошки українських організацій, саме тому, що ти перший взявся за ту справу. Ну то "гари ап", бо ми вже багато довше чекати не можемо, бо на нас вже налав і ревматизм, і артритизм, і скептицизм, і склеротизм... А патріотизмом то ми хворіємо давно. То ж поспішай, бо ми вже довго чекати не зможемо!

Якщо ти не здатний був створити власний уряд, то міг би позичити у нас, бо
(Закінчення на стор. 4)

"ВСЕСМІХ"

Сатирично-гумористичний журнал.

Виходить щомісяця.

Видавництво "Нове Слово".

Перекладн і редагування.

Торонто, Канада.

Ціна \$2.50

Редактор

Raissa ГАЛЕШКО

Художник-карикатурист

Всеволод МАГАС

"VSESMIKCH"

A Ukrainian

Satirically-Comic Monthly Magazine Published by "The New Word" Translation,

Editing & Desktop Services.

1618-A Bloor St. West,
Toronto, Ontario, Canada,
M6P 1A7.

Editor

Raissa GALECHKO

Artist/Cartoonist

Vsevolod MAGAS

Передплата: на рік \$30.00, на 6 місяців \$15.00.

Ми друкуємо оформлені з гумором рекламні оголошення. Вартість за чверть сторінки \$65.00, за півсторінки \$120.00 і за повну сторінку \$230.00.

Редакція не несе відповідальності за дурниці в авторських текстах та за психічну реакцію читачів на окремі матеріали.

Редакція залишає за собою право косметично поправляти матеріали. Також залишає право кожної людини прислати до редакції все, що на її погляд є геніальним.

Свої епохальні твори надсилайте на адресу:

"VSESMIKH", 1618-A Bloor Street West, Toronto,
Ontario, Canada, M6P 1A7

Дзвоніть: (416) 532-6773; Fax: (416) 234-2059

ТА НЕ ОСКУДНІЄ РУКА ДАЮЧОГО...

Всі газети в Україні в останні роки зарясніли матеріалами, яких ніколи раніше не було на їх шпальтах. Листи подяки, фотографії з комп'ютерами, копійками, обладнаними друкарнями; усміхнені лікарі колють пацієнтів одноразовими шприцами, а пацієнти також усміхнені, щасливі. А ось знімок із засідання однієї поважної організації демократичного спрямування: члени дивляться на телевізорі "Sony" з відеомагнітофоною приставкою відеофільм про виступ їхнього провідника в Америці: він щиро дякує громаді за матеріальну підтримку та дари, в т.ч. і телевізор з відео - а популярна українська газета це видрукувала, щоб і народ знав.

Газета Міністерства освіти України на першій сторінці вмістила міністерський комунікат з висловом подяки американській СКВОР за українські читанки для учнів села Задихайлівки, а австралійській ХВОР - за калькулятори для Пшичківської початкової школи.

Газета "Літературна Україна" дякує за 1000 доларів, які недавно одержала від торонтської організації "Допомога Україні" і подає список жертводавців. Та що там говорити - вся українська преса, на яку тільки за останній рік цей фонд видав близько 8 тисяч американськими, відзначила це за усіма законами журналістської і загальнолюдської етики! В ньюйоркській "Свободі" народні депутати України, провідники Руку дякують своїм прихильникам по всій Канаді за сотні і сотні тисяч доларів та за моральну і матеріальну підтримку, без якої їм було б дуже тяжко. Фонди у твердій валюті, які назбирав, галопуючи по обох Америках, редактор газети "Завільну Україну", також віддячені різними жанрами у цій

газеті після повернення редактора додому. Ще й в "Гомоні України" появилась колективна подяка журналістів зі Львова.

Колектив дитячого садка "Міцікапі" з Бердичева в нехитрих малюнках також дякує за журнальчик "Соняшник". А редактор "Соняшника" в картинках зображує банк в Америці, де на їхній журнал відкрито спеціальнеkonto. Бо сердобольні українці за океаном дуже поспівчували, що це єдиний на всю Україну дитячий журнал. Він справді єдиний у своєму роді, як єдині і такі журнали, на яких ще виростили їхні мами й тата: "Малютко", "Барвінок", "Дзвіночок"...

Лише газета "Вечірній Київ" зробила промах: вона написала, що іноземні сердобольці приїдять, щоб сфотографувати опухле личко вмираючого від радіації Альоші. А обіцяної допомоги нема. Але то був редакційний недогляд, пізніше кореспондентка цієї газети подзвонила до міністра охорони здоров'я і він дав їй інформацію, скільки літаків допомоги прилетіло із Заходу з ліками і вітамінами для дітей...

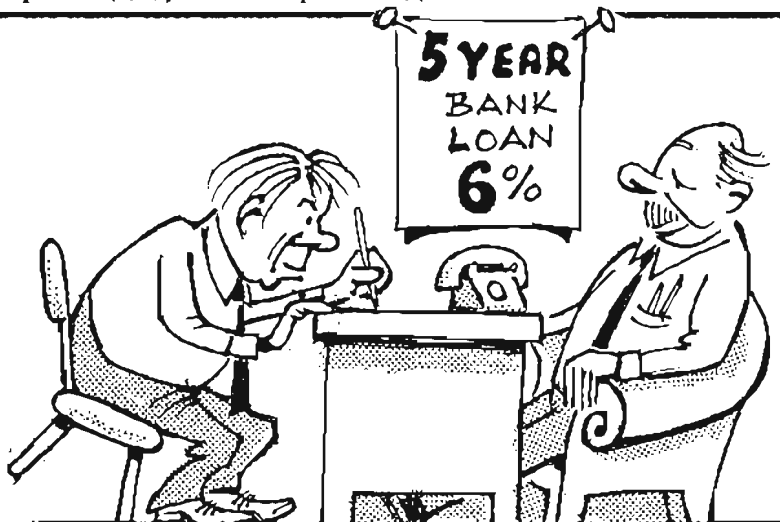
А що вже листів приходять до Суспільної Служби, скажімо, в Торонті! Дякують за варени-

ки, за відео, за сотні і тисячі канадськими грішми в конвертах, за українські однострої, за вживані речі з пивниці!...

А як настає яке міжнародне свято, як Новий Рік, чи християнське - Паска чи Різдво, то бідніші брати засипають діаспору листівками привітання...

Шановний читачу, протри очі! Може ти десь і побачиш у пресі ці прийняті в усьому цивілізованому світі вислови подяки... Якщо не в такій масі, то хоча б поодинокі - пришли до редакції. А ми розмножимо на зероксі, видрукуюмо офсетом і розвісимо на вікнах в усіх кредитівках і суспільних службах, а усіх лігах українських католицьких жінок, в офісах прихильників руху, в чорнобильських комітетах, навіть на задньому вікні авта маленької торонтської організації Екологос, яка також спромоглася на комп'ютер; введемо в церковні вісники католиків і православних, євангелістів і баптистів... Щоб заохочувати людей до дальших пожертв біднішим братам в Україні. Бо вони справді потребують і комп'ютерів, і всього. І вони вдячні, вірмо в це! В душі вдячні, а в газетах - ще не навчилися.

Якби тільки не оскудніла рука даючого!... Редька.

- Раніше ви двома хрестиками підписувались. Чому тепер ставите три хрестики?
- Третій хрестик - це "доктор".

САМОЗВАНЦІВ НАМ НЕ ТРЕБА

(Закінчення зі стор. 2)

ми тутка давно маємо власний уряд з міністрами, заступниками, генеральними секретарями, президентами... У нас їх, мабуть, більше, ніж у вас, бо на кожній сесії Уряду творять нові партії і обирають уряд до них за ціну покликання міністрів, генеральних секретарів і президентів із старих партій. Отже багато з них не просто старі, а й досвідчені в політиці.

Так що все, що ми потребуємо, - це вільну Україну, бо ми тутка маємо і Уряд, і визвольні фронти і фонди, здисципліновані ліги і бляхи, підпільні і завільні організації, організоване козацтво з генералами і старшинами, правда, бракує рядових козаків. Тобі, шановний пане Рух, залишиться тільки змобілізувати козацтво, щоб наші старшини не дармували. Правда, гетьманців багато не лишилося, але тим не журися: якщо зродиться гетьманат на Україні, то всі соціалісти і двійкарі покличуться на гетьманів. Будь певний!

З твоєї діяльності дотепер лише Українська Автокефальна Церква скористала. А ми тобі підкинемо і Католицьку, і Євангельську, і Балтистську, і навіть Дажбогівців - всі вони у нас любо-мило співіснують поруч.

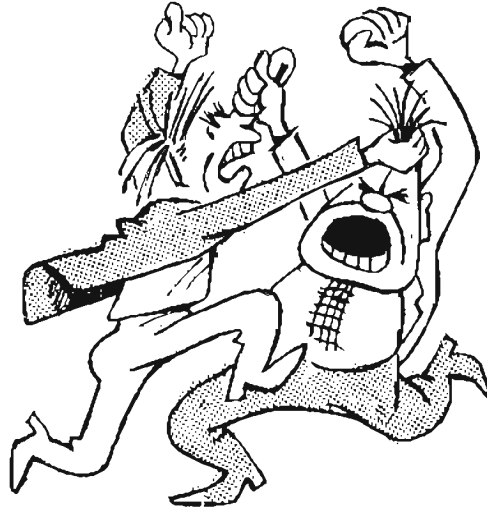
Хоч я, як уже казав вище, вкладаю вкладки, але до партій не належу. Бо за своє довге життя побував у кожній партії, але всі вони пишуть тільки свої власні історії, а історії України не пишуть, бо нема на те фондів. То я тепер, як безпартійний, зміг би вступити і до якоїсь із ваших партій і перебрати навіть головування чи міністерський портфолію. Як я вже казав, досвіду нам тут усім не бракує. Ви Україну для нас зробіть, а ми вже не забаримось. Тільки свисніть!

Як ми дістанемося в Україну, то тим не журися. Кошт подорожі ми самі покрисуємо, бо при кожній солідній організації є кредитівки і по дві-три фундації. Всі вони обслуговують заслужених голів: платять їм подорожі, готелі та дають вільні квитки на бенкети.

Прошу поспішити з підшукуванням для мене там доброї позиції, бо я вже не молодий, але на міністра ще надаюся. А як сяду трохи на діету та займусь ексїрсайзом, то ще й на гетьмана потягну.

Скиталець Стего.

ПОПИ Б'ЮТЬСЯ, А У ВІРНИХ ЧУБИ ТРИЩАТЬ

- Ти католик!
- А ти православний!

АПОСТОЛА СЕМЕНА ЗАБУЛИ...

Змовились чотири чоловіки - Іван, Семен, Марко і Матвій купити для церкви Євангеліє. Зложились по сотці, купили і віддали священникові.

Прийшла неділя, пішли вони в церкву, а священник читає: 'Від Івана Євангеліє'. Прийшли на другу: 'Від Марка'. На третю - 'Від Матвія'. А там - 'Від Луки'.

Розсердився Семен, та й прибіг до священника:
- Хіба ж ми, батюшко, не одні гроші платили? Од них читаєте, а од мене нема!

Тисяча і одна послуга "КОБЗИ"

KOBZA INTERNATIONAL

Висилає з доставкою за адресою:
харчі, медикаменти, нові і вживані речі, електроніку,
нові і вживані авта, холодильники, трактори і т.д.

KOBZA TRAVEL & TOUR

ВИ - В УКРАЇНУ: Віза без запрошення за 5 днів;
Полагоджує перебування з рідними у них вдома.
ДО ВАС - З УКРАЇНИ: Виробляє запрошення і доставить
вашим рідним; Допоможе вашим рідним виробити
документи і отримати канадську візу.

KOBZA, 3253 Lakeshore Blvd. West, Toronto, Ontario, M8V 1M3
Tel.: (416) 253-9314; Tel.: (416) 503-0530; Fax: (416) 253-9515

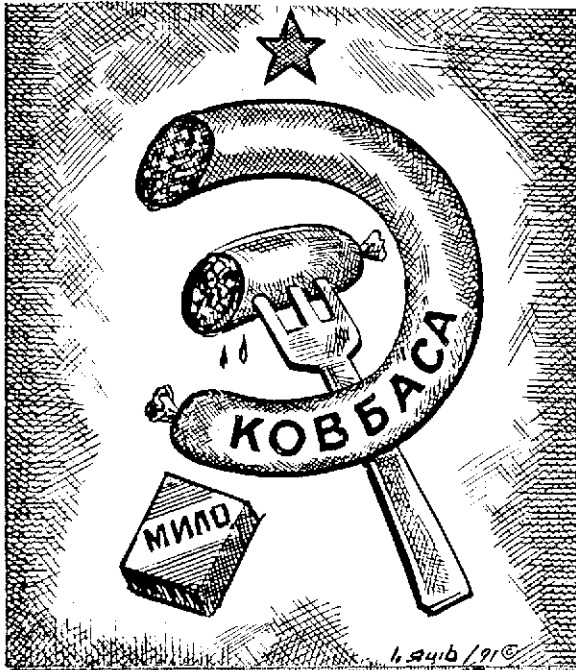

І
В
А
Н
А
Я
Ц
І
В
А

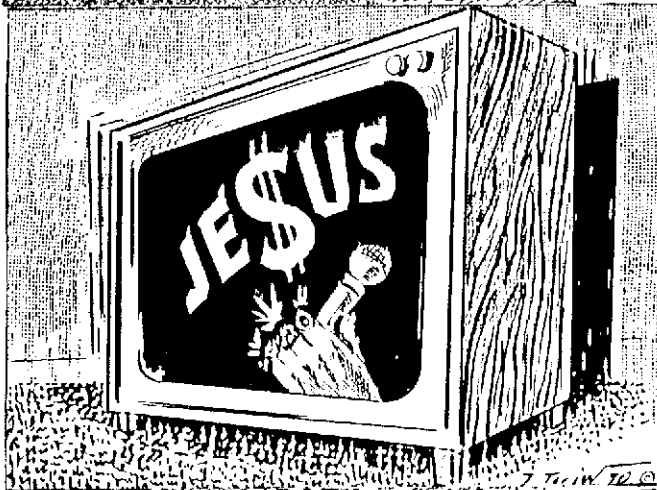
В
Е
Р
Н
І
С
А
Ж

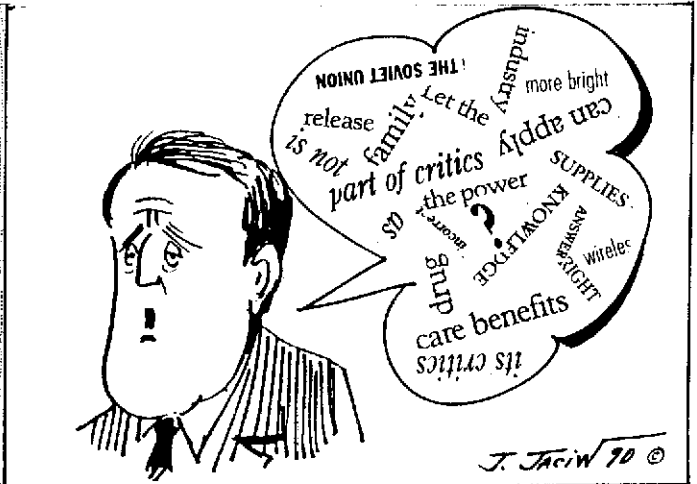
Кроки комунізму: раніше і тепер.

◀ Комуністи змінили свою назву на "КОМУЇСТИ"

Господу доларові помолимося...

Не говори багато - скажи що-небудь!

Коломийки Левка Дурка (Студія Лева, Львів)

Ой, залізу я на гору,
Тай собі заплачу,
Що сі робит поміж люди,
Я здалека бачу.

З України, як з корови,
Всі, хто хтів, смоктали,
Як лишилися шкура й кости,
Вкраїну ми дали.

Закликають всіх селян
Фермерами стати,
Сільгосптехніку дають -
Граблі і лопати.

Скоро будем жити люкс,
Як капіталісти.
А сьогодні ходим босі
І нема що їсти.

Півень гребінь мав червоний
І він тим гордився,
А прийшли нові часи,
Вже не знадобився.

В мого кума ніс червоний,
То його турбує,
Хоче він жовто-блакитний,
Най перефарбує.

У селі іде з косою,
В гарній вишиванці,
А у місті світить дупов
У коротких штанцях.

(Співайте продовження
в наступному числі)

Пошта Гумороїда

Дорогий пане Соловію!
...Ах, Соловію, Соловію, чому я
так співають не вмію?..
Як же ж солодко Ви наспівали
новому журналові!

Чи це хтось мені сказав,
Чи я десь про це читав,
Що людина робить гріх,
Якщо не чита "ВСЕСМІХ".

То ж тому, щоб не грішити,
Хочу нині Вас просити:
Прийміть мою передплату
Й пришліть "Всесміх" в нашу
хату.

Шановний пане Подолянко!
Я дуже рада, що ви більше "не
займаєтесь дипломатією", бо
інакше Ваш лист до редакції
звучав би як дипломатична нота.
Краще вже "недипломатична
критика"...

Як я зрозуміла, Вам раніше
також не пощастило бути
дипломатом, бо були редакто-
ром першої в Австралії україн-
ської газети "Вільна думка". А
потім - гумористичного
журналу з оригінальною назвою
"Сіднесць", який через моє
невігластво (щиро вибачаюсь!) не
потрапив до "найдурнішого у
світі" звернення "Всесміху" до
читачів, що Вас і розсердило.
Не кремпуйтеся, що не вислали
"грубого чека". Ви його замінили
грубим словом...

На ознаку встановлення
"дипломатичних" стосунків
між колишнім "Сіднесцем" і
теперішнім "Всесміхом"
друкуємо надіслані Вами
жарти і чекаємо Ваших
власних спостережень з
наступним "недипкур'ером" з
Австралії!

Я бажаю Вам, як жид,
Най Вас долар ся держит!
Щоб Ви мали власний банк
І бензину повний танк.
Щоб багато малювали
Й людські хиби виявляли,
Для добра і на вигоду
Українського народу.
А на кінець ще щось маю:
Я від серця Вам бажаю,
Щоб Ваш "Всесміх" довго жив
І щоб всіх нас веселив!

А щодо "рандки" на сторінках
журналу, то вважайте, що пер-
шу ми вже відбули. Наступна -
у грудневому числі "Всесміху".

КАРА ДЛЯ БОГА

На київському Хрещатику іде
на ровері священик і переїздить
червоне світло. Його зупиняє
міліціонер і каже: "Ви зробили
небезпечний для життя просту-
пок. Платіть штраф 10 рублів". А
священик відповідає: "Сину, зі
мною був Господь Бог". "Як, на
велосипеді вдвійку! - обурився
міліціонер. - То кара 20 рублів".
Священик платить штраф і собі
думає: "Як добре, що міліціоне-
рові ніхто досі не сказав, що Бог
є в трьох особах: Бог-Отець,
Бог-Син і Бог-Дух Святий".

ВІДПУЩЕННЯ ГРІХІВ

Українець пішов до сповіді.
"Отче, - шепоче він сповідаль-
никові, - колись я убив одного
енкаведиста..." Священик пере-
биває його: "Сину мій, спершу
говорить про гріхи, а потім про
заслуги"

Шановна пані Агнесо Лебідь!
З Вашого войовничо-закличного
вірша для нашого журналу
підійшли два останні рядки:
"Гигнув комунізм" і "1991 р."

ЗЕЛЕНИЙ ЗАЄЦЬ

НАД ЧИМ СМІЄТЬСЯ ГАЗЕТА "ЗЕЛЕНИЙ СВІТ" (Київ)

Хазяїном одного глухого і не вельми демократичного Лісу був сивуватий, лисуватий і добре підтоптаний Вовк. Але сам він себе вважав великим демократом. Бо, тримаючи Ліс у досить міцних пазурах, з усіма мався за панібрата - старшого панібрата, ясна річ. Приміром, коли йому хотілося смачно і надурняк поїсти, він сідав не пеньку і просто чекав, поки на нього вибіжить якась звірина. Покличе її, довго допитує хто є і що, запише до кондуїту із берести у шкіряній палітурці, і виносить вирок: з'їсти. А щоб нападати на когось з-під куща, чи гнатися за ким, висолопивши язика,- борони Боже!

Одного разу Лисиця, довірена Вовкова особа, донесла, що в його Лісі стало неспокійно. Кожна більша чи менша твар вимагає для себе особливих прав, нікого не боятися і нікому не підкорятися. Яким уже тишком вважався Борсук, рідко з нори носа висував, а й той цапнув її за палець, коли вона, Лиска, хотіла за звичкою закусити борсучиною.

А що вже кожне скавучить про Самого!.. І старий, і недолугий, і керувати нездатний. Одним словом, хоче звірина нового хазяїна.

Ич, капосні, - розлютнвся Вовк,- чого їм забаглося. Розперезалися! Я вам ще покажу свою силу!..

І як завжди, вмовстився посеред галявини на пеньку й чекає. Аж тут Веприк біжить, підричним земляним духом від нього так і несе.

- Стій, - зупинив його Вовк.- Як звати?

-Веприк...

- Так і запишемо,- розгортає Вовк свого кондуїта.- Договір між нами такий, Вепре, приходи до мене завтра вранці, я тебе з'їм.

- З хро-хро-хроном, чи так?

- Та вже так, знай мою добрість...

Потім на галявину вискочила Дика Кізка, струнка і граційна, мов кінозірка.

Вовк пожадливо облигнувся:

- Ти хто?

- Коз-а-а,- повела на нього темними очима.

- Бачу, що не козел. Кхе-кхе...

Завтра в обід приходи, я голодний на кізок. А щоб усе було по правилах, оформимо наш договір документально,- і Вовк дістав свою бересту.

- До-о-бре,- покійно згодилась Кізка, і пострибала, ледве жива від страху.

І раптом на галявину вискочив молодий, аж зелений Засць. "Звична вовча страва,- подумав Вовк,- нічого й допитувати. Але для порядку запишу і його".

- Ти хто?- питається.

- Ну, Засць, а що? - зухвало перепитав Куций.

- Завтра - до вечірнього столу. А для точного ліку запишу тебе в свою царську книгу...

- Що, що!? - Засць попрямував просто на Вовка.- Чи не забагато ти хочеш!? А ну, геть з моєї стежки, а то...

- Ти чого,- розгубився Вовк.- Чого визвірився? Так би й зразу сказав...

Вовк почухав за вухом:

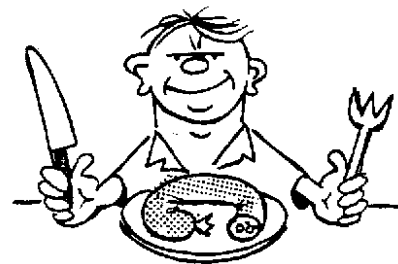
- Коли вже Зайці сміливі стали...- і тяжко зітхнув.

Михайло Прилуцький.

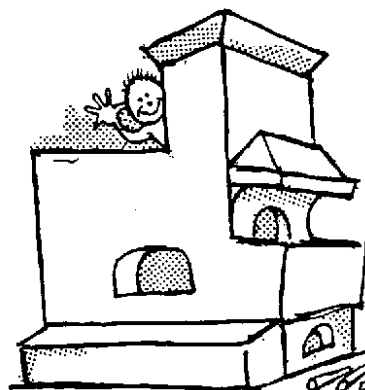
З БАРИКАДНОГО ФОЛЬКЛОРУ

КРСС антинародній
Покажем орган дітородний!..

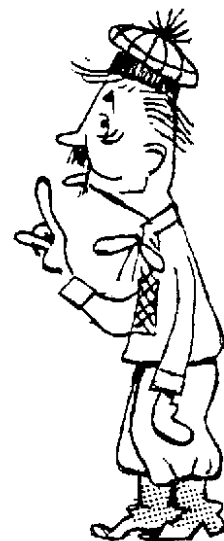
ЛЮБЛЮ УКРАЇНСЬКУ ПОРОДУ...

Наша гордість і краса -
Українська ковбаса!

Український госпіталь.

З дому я Макогон,
А теперки - МакОгон.

(Із патріотичних
спостережень
Всеволода Магаса)

Москва стала містом, де західні чоловіки можуть знайти наречених, які шукають кращого життя". Газета Globe and Mail (Торонто), 13 липня 1991 р.

Дунька тепер не та. Колись російська Дуняша була проста, як табуретка. Все одно що Іванушка-дурачок. Якраз йому пара. А коли в 30-х роках доярка Дуняша виїхала за границю в складі якоїсь делегації, представляючи, так би мовити, колгоспне селянство, то своєю неспокушеною поведінкою надихнула на довгі роки радянський гумор і сатиру серією "Дуньки за границею".

Не та тепер за границя, й тепер Дунька не та. Московська Дунька вбрана в найкращу "фірму", може про насущне сказати по-англійському і

ДУНЬКА ХОЧЕ

"працює" в готелях за долари. Але долар за сеанс радянського сексу - це ще не мета Дуняші. Її мета (тільки ти, так і проситься на язик "комунізм")... Її мета - вийти заміж за границю. Це також дало натхнення радянським літераторам - вже в епоху перебудови. Кілька років тому в одному московському журналі з'явився роман "Інтердевочка" і відразу став бестселлером. Його екранізували, театралізували. "Інтердевочку" так романтизували, що всім захотілося вийти заміж за наївного шведа, мати шикарну хату, авто - мати все і... хворіти ностальгією по Родіні.

Хотілося багатьом, але далеко не кожна могла проникнути

в інтуристівський бар, а потім в спальню якогось джентльмена, щоб продемонструвати, що вона створена бути романтичною, покірною, жіночною подругою на все його життя. В дверях "Інтуристів" на стражі моралі стоять такі мордовороти з рудими бородами, що без хабаря в доларах навіть на поріг не пустять.

З'явився гострий попит на заграничних женихів. І хоча в країні розвинутого соціалізму нині гострий попит на ВСЕ, у цій делікатній сфері з'явилися ділери справді західного масштабу. Як пише газета "Глоб енд Мейл" в Радянському Союзі просто розцвів сервіс по сватанню західних женихів до

ЄДИНИЙ У ДІЯСПОРІ САТИРИЧНО-ГУМОРИСТИЧНИЙ ЖУРНАЛ

"ВСЕСМІХ"

розповсюджується в Канаді, Америці, Англії і в Україні

**Вартість передплати:
30 доларів на 12 місяців
і 15 доларів на 6 місяців.**

Передплатіть журнал "ВСЕСМІХ" і завжди матимете в себе вдома свіжі жарти і веселі новини зі світу та з життя української громади.

Оригінальний подарунок родичам в Україні - сатирично-гумористичний журнал "ВСЕСМІХ" із Канади.

**Пишіть до нас:
"VSESMIKH" 1618-A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada, M6P 1A7.**

**Дзвоніть:
(416) 532-6773 Fax (416) 234-2059**

ЗА ГРАНИЦЮ

радянських дівчат. Тільки в Москві нараховується півдюжини таких приватних фірм. Вже навіть "ринок" поділили між собою: одні полюють за італійцями, другі за західноєвропейцями, треті за північно-американцями, "Москов Коннекси" промишляє в основному британцями, але вже піймали на гачок і кілька канадців. Не гребує й іншими національностями. Аби лиш заплатили членський внесок - між 295 і 895 американських доларів.

Кажуть, хотіти - не шкідливо. Хотіти м'яку, ніжну, люблячу, покірну і т. д. і т. п. дружину дуже заманливо. Так само не эле мати мужнього мужа з добрим річним прибутком в доларах. І вже зовсім по-людськи зрозуміло, чому Дуняші хочеться втекти із системи наскрізь прогнилої і безнадійної, і прожити своє єдино дане життя на свободі і на свій кшталт. Але для цього є кілька способів: легальний, напівлегальний і нелегальний. Шлюб з цією метою, скріплений клятвою перед законом і освячений церквою, підлягає під спосіб аморальний, не зареєстрований в жодному кодексі і законодавстві. Американці називають радянське суспільство морально хворим і висловлюють занепокоєння з приводу масової ескалації комуністичних болячок з новою хвилею імігрантів. Що стосується сімейних традицій, в які вірять безхитрісні західні женихи, то чи й будувалися вони в "найсправедливішому" суспільстві?

Ось децо з історії шлюбу, кохання й свободи статі у світлі "нової комуністичної моралі".

Авантюристична перша радянська амбасадорка в Америці, сподвижниця Леніна, Александра Коллонтай у своїх повчальних книжках проповідувала "багатострунне кохання", в якому чоловіки й жінки рівні і не зобов'язані нікому й нічому, окрім статевого інстинкту і сьогоденного партнера. Громадянам "нового суспільства" шкідливо виховуватися в сім'ї, писала Коллонтай, дітей повинна виховувати родина, щоб прищеплювати їм почуття колективізму. Матір і батька знати не обов'язково. "Дорогу крилатому Еросу", кинула вона гасло в розхристане суспільство.

І ідеї стали втілюватися в практичному житті і в різних інституціях. Сьогодні одружувались, завтра розлучались. Ті, кого Шевченко називав покритками, стали майже символом розкіпаченої жінки. Безбатченки плодилися масово. Головний юрист молодого радянської держави Курський запевняв, що в новому суспільстві не буде юридичного шлюбу, а лише фактичний.

В 1917 році узаконено гомосексуалізм. І вся та аморально-сексуальна ідеологія називалася науковим соціалізмом.

Радянський Союз весь час на чомусь економив. У кінці двадцятих років гомосексуалів перетворили в кримінальних злочинців, а в тридцятих виник лозунг: "За економію статевої енергії пролетаріату!" Бідному робітникові заборонялося витрачати свої сили на втіхи з дружиною, треба було працювати, працювати і ще раз працювати на будівництві комунізму.

Саме поняття "кохання" прирівняли до понять "відсутність класової свідомості",

ДЕЩО З ІСТОРІЇ РАДЯНСЬКОГО СЕКСУ

"буржуазні пережитки", а сильніші вияви почуттів класифікувалися як "розпуста" і ставали предметом колективного суду.

Дійшло до того, що на початку 80-х років було урочисто оголошено: "У нас сексу нема".

У кого нема, а у кого був, є і буде... Подарувати кохання темношкірому студентові за светрик чи джинси, а потім народити дуже смаглявого Івасика - то вже пройдений етап, як і сам період застою, чи то офіційно "період розвинутого соціалізму".

Від середини вісімдесятих, з початком перестройки, стали освоювати поняття "демократія". Щодо матримоніальної сфери, то тут ніби випустили джина з пляшки - і пішла гуляти порнографія! На сцені, в пресі, в брошурах, так званих "Посібниках". Гомосексуалісти створили свою "партію сексуальних меншинств".

Перестройка закликала до нового мислення. І домислилися торгувати коханням вже не за якусь там заморську ганчірку, а за штамп у паспорті і титул "місіс". Ділки з брудними руками на весь світ рекламують "найніжніших московських наречених" і здирають таку валюту, що й на рублі перерахувати важко. Ескалація любовної етики комуністичного зразка кочує на Захід. На відеопобаченнях "інтердевочки" переконують своїх заморських женихів, що їхні жінки "надто незалежні", черстві й нездатні ошчасливити чоловіка.

Захід - світ вільний. Хочеться тобі екзотики - тримай кишеньку ширше! Тільки любовна екзотика комуністичного зразка коштує щось більше, ніж долари.

Р. Галешко.

НАМ БИ ЇХНІ ТУРБОТИ!

ПАРАДОКСИНИ

У США до XIII Конгресу писали УККА і вимовляли 'укака'. Після XIII Конгресу пишуть УККА, а вимовляють 'у...кака!'.
ca

- Чому поляки не люблять слова 'українці'?
 - Вони звикли називати нас поетично: 'русіні-свіні', в слово 'українці' з свиньми не римується.
non

- Кажуть, що в Англії бандерівці побили Мороза.
 - Ой.. А Караванського в США ще ні?..
we

У нашої Слави усі Ярослави, а Мудрого ні одного.

Соб-Цабе.

КОЛИ ОПТИМІЗМ ПЕРЕМАГАЄ

Культурно-мистецьке товариство 'Козуб' не належить до політичних організацій, які фінансово утримує наша щедра українська громада. А от свою книжку видало, і на свій власний кошт.

Тією відважною людиною, яка взялася за цю безнадійну справу, виявився довголітній член 'Козуба', ентузіаст на культурно-мистецькій ниві Михайло Гава. Ця досить солідна праця і найкращою нагородою ентузіастам, які тридцять п'ять років тримали при житті товариство 'Козуб' та ще й зуміли влаштувати понад триста вечорів.

Ім'я Михайла Васильовича не викарбуване золотом на обкладинці цієї книжки, як це дехто дозволяє собі, редагуючи зібрану колективну працю. Як людина, яка любить передусім працю, а не себе в праці, він волів би і не підписувати тих численних власних оглядів, рецензій, статей, вміщених тут, щоб 'не так часто майоріло його ім'я'.

Знаючи, що коштів на видання книжки фактично нема, він не втрачав оптимізму. І як не дивно, навіть, здавалося б, у безнадійних випадках цей оптимізм перемагав. І ось книжка готова. А значить можна організувати ювілейний вечір з нагоди 35-ліття культурно-мистецького товариства 'Козуб'.

ПОЖЕРТВИ НА ПРЕСФОНД

Ірина Роговська	20.00
Борис Будний	20.00
Александр Кобаса	20.00
Степан Жук	20.00
Митро Карпець	10.00
Ольга О'Суліван	10.00
Андрій Ганачівський	10.00
Юрій Ганас	10.00

Щира
 подяка за
 Ваше
 розуміння і
 підтримку!

Вечір відбудеться 30 листопада, в суботу, в залі Інституту св. Володимира в Торонті. В програмі - спів, бандура, скрипка, гумор. А на закуску - вечеря з солодким та напитками.

Квитки замовляти у членів Товариства (Торонто):
 А. Бабиц, 531-2764; В. Родак, 255-8604;
 І. Черняк, 622-3918; І. Дольницька, 566-0217;
 О. Кузан, 487-1904; Р. Садова, 964-1789;
 Я. Заварихін, 844-8342. В книгарнях "Арка" та в адміністратора П. Михайлович, 265-6204.

Дитячий куток

ЧОМУ ПОСИВІЛА БАБУНЯ?

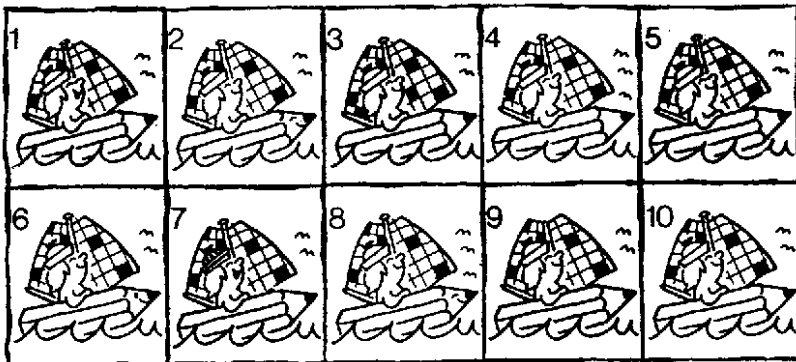
- Мамо, у тебе вже є кілька сивих волосин на голові, - каже маленька Катруся.
- Так, доню, мамі завжди сивіють, коли їх не слухаються діти.
- Тепер я розумію, чому наша бабуся зовсім сива.

У ШКОЛІ УКРАЇНОЗНАВСТВА:

- Як називалася бабуся князя Володимира Великого? Мовчанка. За хвилину хтось вигукує:
- Печерська Лавра!

Ці два малюнки неоднакові - в них є 25 відмінностей. Спробуй знайти їх за одну хвилину.

Тільки два з цих десяти малюнків однакові. Які?

БУЛИ КОНІ ВОРОНИМИ...

Ще чимало поміж нами,
Тих, що були скакунами...
Були хлопці, як барвінок,
З "Тризубу" і з "України".
Зустрічалися на полі
Позмагались у футболі.
Грали хлопці в перегони,
Щоб потрапити в чемпіони.

Де не глянеш - всюди люди,
Крики, свисти звідусюди.
Гра горить, гра поспішає,
Ще дружина силу має,
Б'ють голи, тріщать ворота.
Вже свисток... А грать охота!..

...Довший час вже проминув.
Наш футбол цілком заснув.
На площадці гуси скачуть,

А за пивом "аси" плачуть:
Той на ногу налягас,
Другому живіт звисає,
А того ніс почервонів,
Тому волос побілів...

Слухай, друже, не журись,
То ж таки було колись!!!

The New Word

Translation, Editing & Desktop Publishing Services
Ukrainian • Russian • English

Raissa GALECHKO, 1618-A Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6P 1A7
Tel: (416) 532-6773 Fax: (416) 234-2059

□ Мовне редагування і друкування на комп'ютері книг, альманахів, статей тощо;

□ Переклади з англійської на українську і російську мови;

□ Преклади з української на англійську;

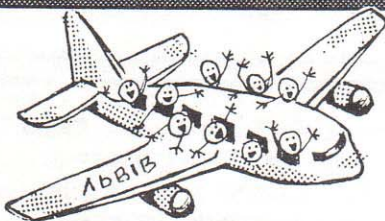
□ Підготовка у написанні і виготовлення запрошень, літучок, різних інформаційних повідомлень;

□ Оформлення ділових паперів за стандартами, прийнятими в Україні, правильне написання українських установ, міст і сіл.

Не мучтеся зі словом.

Журналіст з 20-літнім досвідом праці пропонує Вам швидку і якісну допомогу за розумними цінами.

Напишіть або подзвоніть сьогодні!

Нарешті іде до нас справжнє високопрофесійне мистецтво!

ЛЬВІВСЬКИЙ АКАДЕМІЧНИЙ ТЕАТР ім. МАРІЇ ЗАНЬКОВЕЦЬКОЇ

45 артистів-професіоналів

Програма:

Кость Буревій, "ПАВЛО ПОЛУБОТОК".

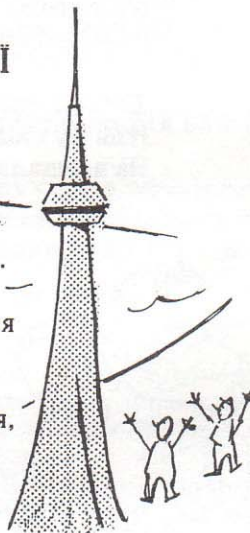
Гамільтон, Онт.: Неділя, 1 грудня, год. 4:00 по пол.

Торонто: Субота, 7 грудня 1991 р., год. 7:00 веч.

"ОЙ РАДУЙСЯ, ЗЕМЛЕ". Торонто: Неділя, 8 грудня год. 2 по пол.

Ліна Костенко: "МАРУСЯ ЧУРАЙ". Торонто: Неділя, 8 грудня год. 7:00 веч.

Тел. інформації: Торонто (416) 762-8762
Гамільтон (416) 643-2773

Що?! Ви ще й досі не передплатили журнал "Всесміх"?

